

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază
Nimeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la
„Prăvălia industrișilor români din Sibiu” (Strada Cisnădiei Nr. 27).

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sinodul și „Telegraful”.

Sibiu, 20 Aprilie n.

Ieri d. a. s'a închis sinodul arhiepiscopian din Sibiu. Drept rezultat al celor 8 ședințe ce le-a ținut, în grabă n'am ști să statorim altceva, decât că ceea-ce noi așteptam dela el, n'a făcut, ba nici n'a amintit măcar. Peste chestiunea școalelor populare s'a trecut cu obicinuială „se ia la cunoștință”. Despre ținuta Metropolitului în fața milleniului n'a fost nici o vorbă. Cuvântul „milleniu” o singură dată s'a pronunțat în decursul celor 8 ședințe: în cuvântarea de deschidere a Metropolitului.

Modul cum s'a pronunțat, și tendința manifestată prin pronunțarea lui ne-a arătat-o mai explicit organul oficios „Telegraful Român” în nrul 36, în care ne spune, că:

„N'avem deci cuvinte să fim supărați în anul millenar.

„Între toate împregiurările bisericii noastre și-a știut face datoria cătră sine și cătră stat.

„În manifestările noastre deci nu ne vom lua după îndemnurile rele...”

„Nu vom provoca deci conflicte fără socoteală noi Românii ortodoci etc.”

Încolo puțină ispravă. De aceasta în general, credem, ne vom ocupa separat într'un alt articol. Ceea-ce ne preocupă acum este chestiunea „Telegrafului Român”.

În sinodul din anul trecut era pe aci — pe aci ca această foaie să se reducă la „odată pe săptămână” sau să fie stearsă cu totul. În sfârșit chestiunea s'a amînat până la proximuul sinod, și acum — s'a hotărît ca: „Telegraful” se apără și mai departe, de trei ori pe săptămână, cu un adaus săptămânal de 1/2 coală (Foaie pedagogică), avînd să se dea pentru prețul redus (dela 8 fl.) de 6 fl.

Totodată însă s'a hotărît, că fiecare preot și învățător, precum și fiecare funcționar al bisericii gr.-or. române din arhiepiscopie, să fie obligat a-l abona.

Eată ceea-ce ne preocupă.

S'a discutat foarte mult această chestiune. S'a discutat vre-o 2 ore într-o conferință confidențială, ținută Sâmbătă, dar s'a discutat destul de mult și în plinul sinodului.

Ce s'a zis în conferința confidențială nu știm; cunoaștem însă argumentele aduse în plin.

Toate aceste argumente au fost pentru propunerea comisiei, ce s'a și primit. Deosebirea (representată de un singur deputat) se reduce la un aditament.

Eată cam ce s'a zis:

„Telegraful Român” stă rău. Unii zic că stă rău — așa argumenta protopopul Ivan — pentru că nu ar fi, — ba nu ar fi fost chiar — bine redactat. Asta nu-i adevărat. — Alții zic, că stăm rău, pentru că politica ce o face nu ar corespunde sentimentului comun, s'ar deosebi de politica generală a Românilor. Dar nici asta nu-i adevărat. S'a dovedit chiar că politica asta e foarte bună. Tot rău se reduce acolo, că nici noi, noi preoții și mirenii ortodoci nu-l spriginim. Nici chiar noi, cei-ce ne mîndrim a fi ortodoci nu-l cetim, nu-l abonăm, nu-l ajutăm colaborând. Aici stă rău. De aceea trebuie impus; trebuie obligați oamenii noștri să-l aboneze și să-l citească.”

Cam așa a vorbit protopopul N. Ivan, și păreriile acestea și-le-a însușit sinodul.

A mai vorbit deputatul V. Bologa, dar n'a mai adaus la argumente, decât dovedind necesitatea unui organ bisericesc ortodox.

Biserica noastră — zicea deputatul Bologa — e ingnorată. Dacă un rabiner face nu știi ce ceremonie, toată presa din țeară raportează detaliat. Despre biserica noastră însă nu raportează, nici când ține sinoade. Trebuie deci un organ, care se

caute a ține publicul în curent cu ceea-ce face biserica noastră și care să ni-o apere de toate atacurile, ce presa străină îndreaptă asupra ei. De aceea deputatul Bologa contempla chiar un ziar de felul acesta, care ca organ al întregii metropolii române gr.-or. se grupeze în giurul sen toate forțele bisericii române ortodoxe, pe toți cei-ce au crescut cu stipendiile acestei biserici, și cari dispun de talente, ca apărînd în fiecare zi să fie organul științific-politic-bisericesc al Românilor ortodoci.

Pe scurt, deputatul mirean Bologa pleda pentru un organ ideal, ear' protopopul Ivan apără și căuta se iustifice organul actual.

Pe noi în sfârșit, nu discuția făcută asupra chestiunii, ci hotărîrea adusă în aceasta cauză ne impoartă. Discuțiunea însă revarsă și ea oare-care lumină asupra situației.

Noi trebuie să o spunem, înainte de toate, că discuția nu ne satisface, ear' hotărîrea adusă ne provoacă reprobație și vom combate-o hotărît în totdeauna. Ținem, că această hotărîre este o silnicie a convingerilor politice față de preoții și învățătorii ortodoci, ear' de altă parte ea nu are să mîntuiască „Telegraful”.

Cauza, pentru care „Telegraful Român” nu are nici o trecere e, după părerea noastră, politica lui: o politică urgistă, o politică a parte, o politică ultra de moderată, o politică contrară programului partidului național.

Asta-i destul pentru ca el să fi fost și să fie, acum și în viitor, urgist; e destul pentru-ca să nu câștige teren, să nu fie abonat, sau abonat fiind cu de-a sila să nu fie cetit și recunoscut.

Aprobăm cu toată inima, ceea-ce a accentuat deputatul Bologa, un organ bisericesc-școlar al metropoliei române gr.-or. — sau mai restrins, al arhiepiscopiei gr.-or. de Sibiu.

Dorim chiar ca să avem cât mai multe, cât mai bune atari organe confesionale, cari să-și facă de problemă apărarea bisericii și a școalei românești, de ori-și-care confesiune. Recunoaștem, că aceasta e necesitate chiar.

Partea cea mai însemnată a politicii noastre se reduce la apărarea instituțiilor noastre culturale: biserica și școala, cari sînt resursele vieții noastre naționale și refugiuul poporului nostru prigonit pe toate celelalte terene. Afară de această apărare noi Românii, nici că mai facem altceva decât căutăm a ne manifesta, pentru a dovedi existența noastră, a face cunoscută situația noastră grea și nemulțumirea noastră profundă.

De aceea se ocupă și ziaristica noastră politică așa de mult cu afacerile noastre bisericesti școlastice. De aceea am fi foarte veseli, vîzînd alături de noi luptători cu specialul și exclusivul scop de a apăra aceste două mari instituții, de a lupta energic tocmai pentru biserica și școală.

Astăzi însă cum e?

Organele de felul acesta sînt necunoscut; nu le cetesc nici preoții. Ele vegetează, lăncezesc, fără viață, fără entuziasm. Ele se ocupă de ori-ce, numai de chestiunile actuale bisericesti nu.

Trăim într'un timp, când întreaga politică a Ungariei — bisericescă.

Ei bine, se poate un timp mai priincios pentru organe bisericesti decât acesta?

Ni-s'au atacat dogmele bisericii noastre creștine (fără deosebire de confesiune); ni-s'au răsturnat obiceiuri sfînșite prin usul de secol; ni-s'au batjocorit preoții; ni-s'a insultat întreg clerul. Judaismul a reinviat tare, aproape ca și înainte de Christos, și înșoșit de curentul șovinistic al urei de rasă ne atacă totul ce e creștin și național.

— Dar unde sînt organele bisericesti? Unde au fost?

S'a purtat o strașnică campanie, în decursul căreia ele, sau au tăcut, sau au avut un glas așa de debil, încât nici nu s'a auzit.

În special „Telegraful Român” — ce servicii a făcut el în decursul luptei pentru și contra politicii bisericesti. El ar fi trebuit să fie conducător în această luptă, dar' fost-a? Nici pe departe.

Un lucru de toți recunoscut, chiar și în sinod, că el s'a ocupat de ori-ce, numai de chestiunile pur bisericesti nu. Am avut ocaziune să vedem chiar ziare laice, așa zicînd, cari au trebuit să iee poziție contra lui în afaceri pur bisericesti, tocmai fiindcă le-a tractat așa de măster, așa de rece, nepăsător, și — resignat.

Da! E un timp foarte potrivit pentru lupte bisericesti contra statului, care tinde la omnipotență. Lupte de acestea se poartă acum în Europa centrală cu mult foc și cu mult succes. Se poartă în Germania, se poartă foarte zelos în Austria, au început cu multă energie și în Ungaria. La noi însă e așa de puțină pricepere pentru aceste lupte tocmai în cler, tocmai la unele organe bisericesti.

În special „Telegraful” e foarte nesimțitor pentru ele, ba dacă nu s'ar spune, dacă nu s'ar tracta despre el în sinoade, — nici că am admite despre el, că e organ bisericesc.

El face ori-și-ce, numai politică bisericescă nu. El servește ori-și-cui, numai bisericii sale nu.

Nu! — pentru-că s'a angajat unei politice militante „naționale”, care însă e antinațională. S'a angajat se apere un program politic (nu bisericesc) contrar programului național al tuturor Românilor, și se fac o politică, care poate să fie a unui sau altui individ, ori-cât de sus pus, dar' nu este politica poporului românesc.

Politica aceasta compromisă de atîta timp a compromis și „Telegraful”. Politica aceasta îl va compromite și pe viitor, și noi special, cei cari încredințați sîntem a conduce organul partidului național român, de care „Telegraful” s'a lăpădat, nu vom înceta nici un moment a combate această politică, după noi păgubitoare și stricăcioasă, precum și pe ori-cine ar profesa-o și susține-o.

În această luptă hotărîtă nu vom cruța nimic și pe nime. Ori cine nu e cu noi, e în contra noastră.

În deosebire de antecesorii noștri, am căutat să tractăm în altfel de această foaie și cu oamenii, mulți-pușini, din giurul ei. Am crezut de cuviință ca să fim întotdeauna cuvințioși. Am și fost. Însă ce am trebuit să observăm? Că cruțarea în metod mărăște numai cetezanța acelor, cari contrari au fost, și contrari sînt partidului național român. Eată de ce va trebui că se poate de energic să-i combatem și mai departe, și-i vom și combate.

Am resignat dela atâtea arme tăietoare și sigure la efect, ce le avem în contra acestor oameni. Ei, în loc să fie recunoscători, au devenit mai cetezanți. Ei bine, noi vom suplini acum totul cu energia și cu consecvența noastră necontenită și îi vom combate pe toată linia.

Nu ne temem în această luptă nici de manoperele contrariilor.

Ei au învățat a se ascunde în contra noastră în haina bisericii ortodoxe, și lângă altarul ei sacru au căutat să se refugieze de atacurile meritate ce li le-am făcut.

E o apucătură nevrednică aceasta.

Noi sîntem organ național, și nu confesional. Nimenea nu e și nu va fi atacat de noi pentru crezul sau religios, ci pentru crezul sau politic.

De aceea cel-ce profesează un crez politic contrar celui al partidului nostru național, nu se poate scuti cu nimic în fața noastră. Nici nu vom suferi, ca o politică contrară intereselor noastre naționale să se îmbrace în haina sfîntă a bisericii profanându-o. Nu vom suferi ca sub egida bisericii ortodoxe, să se facă

și să se propage, oficios, o politică neortodoxă din punct de vedere național. Nu vom suferi acest abuz tocmai și pentru aceea, că iubim biserica națională românească, și pentru-că vedem, că organul pretins bisericesc nu o apără, nu vrea, ori nu poate să o apere.

Cel-ce nu apără biserica sa, cu energie și neîmfrînt, acela nu poate conta la scutul ei. Ear' când totuși caută a se ascunde sub haina ei sfînșită, face un și mai mare abuz, pe care a-l combate și stîrpi e de datoria noastră națională!

În contra milleniului. Din Iași primim ca datul de ieri următoarea telegramă:

„S'a ținut un mare meeting și s'a lansat un *Manifest* în contra milleniului.”

Dorim să putem înregistra cât mai multe știri de acestea.

Punerea sub acuză a guvernului. „Magyar Hirlap” scrie sub acest titlu următoarele: „Sîntem informați, că partidul independent și 48-ist va propune în decursul desbaterilor apropiate, ca guvernul Bánffy să fie pus sub acuză. Conținutul acuzei a fost stabilit în ședința din urmă a fracțiunii lui Ugron.”

Considerînd „*treuga Dei*” proclamată în fața milleniului, știrea ne pare senzațională.

Federalizarea monarhiei.

Eată o parte foarte interesantă din broșura lui Patzelt, de care am făcut amintire în articolul de fond din nrul 76:

Omul politic își pune întrebarea, dacă peste tot se poate menține constituția dualistă alături de constituția austriacă. Fără de a face dorința isvor al cugetului, se poate da în toată liniștea conștienței răspuns negativ la această întrebare. Dualismul nu se poate menține: pe de o parte, despoierea economică a Austriei, s'evîrșită în numele dualismului, va duce în scurt timp la o crîsă, care va prefăce în ruină întreaga operă de artă a lui Beust; pe de altă parte menținerea lui nu corespunde intențiilor Maghiarilor, cari țin la el numai până-ce din punct de vedere economic și militar vor fi independenți. Constituția austriacă tot atît de puțin se poate menține.

Toți centraliștii vechi germani-naționali s'au prăpădit, afară de vre-o câteva exemplare de un preț mic anticuaric. Adevărul s'a dovedit și aci mai puternic decât doctrina. În Austria nu mai există acum nici un om politic cu minte, care să nu fie convins, că reorganizarea federalistă a statului este singura dezvoltare posibilă, ba chiar și germanii naționaliști Boemiei, cari au fost mai încăpățînați centraliști, sînt de curînd pe cale, a trece în tabără federalistă. Aceasta nu mai este o chestiune de controversă și cu cît va fi ea mai curînd deslegată, cu atît mai mare va fi binele pentru Austria și popoarele ei, și cu atît mai mici vor fi greutățile ce sînt a se întîmpla la — în cazul acela inevitabil — reviziune a compromisului din 1867. A lăsa dualismul să-și mai prelungească traiul, ar fi o nemărginită greșală, căci decăderea lui ar ave drept urmare o nespūsă sdruncinare a monarhiei. Este deci chemarea bărbăților de stat austriaci, a pregăti cu cea mai mare grabă reforma constituției țării prin reorganizarea Cisleithaniei, basată pe dreptul public, din care apoi va rezulta de sine reviziunea compromisului din 1867.

Istoria politică a Austriei din cei din urmă 30 de ani dovedește cu o convingătoare claritate, că o constituție ca să corespundă alcatuirii istorice și naționale nu poate fi decât federalistă și că numai prin reorganizare în felul acesta se poate face lupta națională basată în dreptul public, — în decursul căreia au fost sdröbite puterile politice ale statului fără vre-un folos dela anul 1867 încoace și în care Austria a fost degradată la o satrapie a Ungariei, administrată de Poloni, — în o luptă de rivalisare și sănătoasă, care promovează singuraticile popore și prosperarea sta-

tului. Dovadă, că aceasta nu este o părere preocupată, nici o așteptare nebasată, este înainte de toate teama ce o au Maghiarii de desvoltarea aceasta a lucrurilor în Austria, precum și ridicola interpretare a § lui 25 din legea despre pactul dela anul 1867. Menționatul § permite ca condițiune a pactului perfectul constituționalism al Cisleithaniei. Din acest paragraf Maghiarii deduc pentru sine dreptul, a ridica un veto în contra ori-cărei schimbări în alcătuirea publică a Austriei, chiar și când aceasta s'ar s'evîrși în o formă curat constituțională. Interpretarea sforțată și fara sens a Maghiarilor este evidentă, ea documentează că Maghiarii sînt de acea credință, că își vor susține hegemonia în monarhie pînă atunci, pînă-cînd în Austria vor dainu stările de ameteală politică, în cari a ajuns prin așa numita constituție din Decembrie.

Nu încape nici o îndoială, că Maghiarii vor pune toate pîrgăile în lucrare, pentru de a împedeca eliberarea popoarelor din Austria de sub constituția din Decembrie ce le apasă. § ul 25 al legii despre dualism din 1867 va ave cu acest privilegiu, după-cum am zis, un rol însemnat și se va ivi fabula cea veche în căte și mai căte variațiuni, conform căreia dualismul, adevăc suprimarea Austriei prin Maghiari și Poloni, este baza autorității externe a Monarhiei și a alianțelor ei. Ar fi aproape seductör, avînd această fabulă a mână, a certa politica externă a Austro-Ungariei dela căderea contelui Kálnoky încoace, când răsufobia Maghiarilor nu mai întîmpina o atitudine cu desevîrșire respingătoare, ca mai de mult: dar' o expunere a acestora cade afară de cadrul acestei teme. Fabula despre sdruncinarea dualismului răspîndită cu predilecție în Budapesta, vocea despre o periclitare astfel a predominării Maghiarilor în monarhie, a fost amintită numai, de oare-ce, desbrăcată de vestimentul maghiar tendențios, ea (fabula) nu dovedește altceva, decât că preponderanța politică a Maghiarilor ar fi primejduită prin schimbarea învoielii din 1867 în sensul organizațiunii federaliste a monarhiei, după-cum se și cere de cătră Austriaci. Pentru aceasta este și combătută această schimbare.

Cel mai puternic și mai cu încredere sprigin al dinastiei au fost țările moștenite (Erblande). Se crede doară la locul competent, că aceste țeri sînt de fapt atît de debile, încât, — dacă prin o constituție corespunzătoare li-s'ar da spațiu și posibilitatea de a-și desvolta puterile, — nu ar fi capabile de a constrînge pe Maghiari, ca se recunoască o constituție, care singură poate garanta existența și puterea lăuntrică și externă a țerii? Dacă astfel ar sta lucrul, ar fi oamenii cuprinși de un pesimismo neîntemeiat. Chiar și populațiunea Austriei a devenit în cei 30 de ani din urmă a vieții constituționale mai virilă. Cine are vre-o pricepere pentru curentele ce se ivesc în păturile populațiunii cisleithane, acela poate profeti în toată liniștea, că popoarele Austriei au devenit mature, pentru-ca la sfîrșit se poată scutura de pe sine lanțurile constituției din Decembrie, dacă aceste lanțuri nu le delătura cei competenți, pentru-ca să facă posibilă o dezvoltare liberă și corespunzătoare raporturilor etnografice ale Austro-Ungariei.

Ar fi crîncenă lupta ce s'ar încinge, pentru de a sil pe Maghiari, ca fără de a viola autonomia completă a singuraticelor grupuri de țeri din monarhie, să între în un parlament, în a cărui cerc de activitate cad toate afacerile cele comune de azi, toate afacerile ce vin a fi tractate după principii comune. Dar' această luptă s'ar sfîrși fără îndoială cu învingerea cugetului stăpînitor, îndată-ce este dată condițiunea necesară pentru reviziunea constituției: înțelegerea dintre popoarele austriace pe basă federalistă. Și aceasta este punctul în care toate popoarele și partidele Austriei a-și concentra întreaga activitate politică silite sînt, dacă vor a fi luate în serios cu tîngururile lor despre înghîșirea (stoarcerea) Austriei prin Ungaria; desavîntagur economic pentru Austria produs prin Ungaria este urmarea logică a preponderanței maghiarismului!

Iubileul „României-June“.

(Raport particular al „Tribunei“).

Viena, 14 Aprilie n.

Comersul.

(Urmare).

La mesele rezervate pentru oaspeții străini ocupaseră loc delegații alor vreo 20 corporațiuni. Erau reprezentate, — ca se amintesc câteva dintre societățile cu cari avem mai intime relațiuni, — societatea slovacă „Tatran“, cea sârbă „Zora“, cea, croată „Zvonimir“, apoi „Slovenia“, „Balkan“, „Hellas“, „Bucoovina“, „Obzor“ (polonă), „Circolo academico italiano“, „Germania“ (soc. studenților germani naționali), coriful „Sazonia“, „Academický spolek“ (cehă), soc. Sașilor „Transilvania“, în fine câteva societăți literare sociale dela tehnici, dela academia de bele-arte, dela academia veterinară, dela școala superioară de agricultură etc. etc.

La masa din mijloc erau așezați reprezentanții comitetului național studențesc din București, delegații societăților „Tinerimea Română“ și „Unirea“ din București, ai soc. „Solidaritatea“ din Iași, ai societăților „Junimea“ din Cernăuți, „Petru-Maior“ din Pesta, „Carmen-Sylvia“ din Graz, apoi delegații tinerimii universitare române din Cluj și Pesta.

Președintele comerului Dr. I. Calinciu declară, la orele 9¼, comerul de deschis.

Deschiderea se făc prin președinte în limba română, comanda însă în decursul comerului, precum astfel nici că se putea din considerație față de oaspeții străini, în limba germană și latină.

După deschidere, capela măiestrului Strauss întonă ouvertura din opera: „Stefan-cel-Mare“, operă compusă de dl I. Murășian.

Terminându-se piesa musicală președintele comandă „silenciul“, dând cu latul săbiei frumos împodobite cu tricolorul nostru național, de trei-ori în masă. (Studenții germani se folosesc la atari ocazii de arma lor numită „Schläger“. Noi am ales sabia, arma cu care noi dăm satisfacție). „Silenciul!“ — răsună deodată din toate unghiurile, în cari se aflau postaji „contrapunții“.

Comitele-suprem Aurel cavalier de Onciu, unul dintre vicepreședinții comitetului arangator, membru emeritat al „României-June“, luă cuvântul spre a bineventa oaspeții și societățile academice străine.

Urmă apoi vechea cântare studențească: „Quaedeamus igitur“, din care se cântă strofa primă, strofa: „Vivat academia“ și în fine: „pereat tristitia, pereat osiores, pereat diabolus, quivis antromanus, atque irrisores“. Grandios răsună această cântare adevărat studențească, cântată deodată de 400 de voci bărbătești și acompaniată de capela musicală.

Terminându-se cântecul, Dr. Calinciu în calitate sa de președinte al comerului, rosti toastul oficios pentru împăratul.

„Mi-a succes să-mi procur toastul ținut de Dr. Calinciu în onoarea Majestății Sale. Limbagiul ales și verva cu care a vorbit președintele comerului a făcut cea mai vie impresiune. Eată toastul dlui Dr. Calinciu:“

Mult stimată adunare!

Este un us vechiu și frumos de a-l aminti la festivități academice la locul prim pe acela, căruia îi aparțin sentimentele noastre de fidelitate și recunoștință, pe acela, care este scutul patriei noastre și înaintea persoanei marite, căruia noi ca supuși întotdeauna credincioși și omagiali ne plecăm.

Făcându-o aceasta tinerimea română, își împlinește nu atât o datorință patriotică, dar înainte de toate un dor al inimii, care palpitatează și simțete cald și fidel pentru Monarch, Tron și dinastie. Dând expresie acestor sentimente patriotice cu ocaziunea fiește-cărei sărbători, tinerimea română urmează numai acele exemple mărețe, ce pârâniți, ce strămoșii nostri ni-le-au dat, cari întotdeauna, în zile bune și rele, în necaz și pericol, în pace și în timpuri furtunoase, săriau în ajutorul împăratului și al țării, mînăți de acea adevărată clasică credință și tenacitate, care se țin de tradițiunile noastre cele mai frumoase și care a devenit pentru poporul român al monarhiei noastre un înscuip istoric de onoare, strălucit prin veacuri, conservat imaculat.

Din tradițiunile acestea, cari sînt gravate cu litere de aur atât în istoria patriei cât și în inima poporului nostru, își crează juminea academia română idealurile sale naționale, aceste tradițiuni ne impun sentimentele de recunoștință față de măritul Monarch, a cărui grije părintească față de binele tuturor supușilor sei, al cărui sapientă și iubire de dreptate, ne îndreptățește să avem încredere și speranță în viitorul nostru.

„România-Jună“, care timp de 25 ani „și-a împlinit menirea sa culturală și academică sub scutul seu prea înalt, care în tot

restimpul acesta a existat cu onoare și credință, nu-și poate împodobi festivitatea sa de astăzi într-un mod mai demn, decât strigînd și rugându-vă să strigați cu toții din inimă:

Mai. Sa, preagrațiosul împărat și Rege Francisc Iosif I trăească, trăească, trăească!“

(Va urma).

Din parlamentul maghiar.

Sedința din 17 l. c.

La începutul ședinței anunță presidentul trecerea din viață a contelui Perényi, deputatul cercului Mátészalka și cere imputernicirea de a lua măsurile de lipsă pentru alegerea unui nou deputat. Se trece apoi la ordinea zilei: continuarea desbaterii asupra bugetului de finace.

Kossuth Ferencz reflectează la vorbirea din ministrului ședința anterioară, dificultându-i atitudinea ce a observat-o întru justificarea ministrilor austriaci. Dovedește că banca austro-ungară restrînge creditul institutelor maghiare, că cu privilegiul cunoscut crizei banca aceea a denegat ori-ce sprigin institutelor maghiare.

La banca austro-ungară acționarii sînt în majoritate austriaci, ceea-ce nu este semn de paritate. Înființării unei bănci ungare autonome nu îi stau nici pedeci politice în cale.

Molnár József și Bornemisza Lajos se ocupă deosebi cu darea de consum și cu reforma sistemului de a încasa această dare precum și cu chestia monopolului de spirit.

Horváth Gyula opinează, că atacurile parlamentului maghiar nu sînt îndreptate în contra guvernului austriac, ci în contra politicii manifestate din incidentul desbaterii asupra reîncheierii pact. Guvernul maghiar va fi răspunzător pentru faptul că continuă desbaterile cu un guvern, care permite ca în Austria să stăpânească curentele anti-dualiste.

Nu poate aproba pe ministrul maghiar în acea procedură, că apără pe ministrul austriaci chiar și acum, când toată presa din Austria, ba chiar și cea maghiară-filă este în contra reîncheierii pactului economic. Cere ca desbaterile de până acum în această chestiune să fie date publicității, pentru-ca fiecare să se poată convinge despre fazele acelor.

Cu privire la publicarea desbaterilor un-mite deputatul Bornemisza face o propunere concretă, care este pe larg explicată și sprijinită de Bujanovich.

Ministrul Lukács accentuează, că deja s'au încheiat desbaterile cu guvernul austriac asupra celor mai esențiale chestiuni. Că toate eforturile și agitațiunile contra reîncheierii n'au avut nici un efect se poate dovedi prin aceea, că a succes a plasa în zilele aceste critice multe hârtii maghiare în străinătate. Pledează în contra publicării proceselor verbale despre desbaterile decurse în chestiunea atinsă.

Propunerea lui Bornemisza se respinge.

După votarea fără multă discuție a vre-o câtorva poziții din buget ședința se încheie.

Înainte de încheiere însă referentul Szerb Gyari prezintă raportul comisiunii millenare în afacerea proiectului despre înarticularia în lege a milleniului!

Cronica politică.

(Rusia și China.) Acum vre-o lună, sau o lună și jumătate, „Times“ adusesse pentru întâiași-dată vestea, că Rusia și China au încheiat un tractat politic secret, foarte avantajos pentru Rusia. Un ziar oficios chinezesc desminte știrea, zicînd, că scopurile de care pomenește „Times“ China le poate atinge și fără vre-un tractat, relațiunile ei cu Rusia fiind cât se poate de prietenoase. De atunci a urmat tăcere.

Deodată vine „Vossische Zeitung“ și publică în nrul dela 17 Aprilie, o corespondență din Shanghai, cu data de 4 Martie, și cuprinzînd textul tractatului tainic între Rusia și China, publicat în ziarul englezesc din suspomenitul oraș: „North China Daily News“; în introducere, „marele împărat al Chinei“ (așa este în text) declară, că încheie cu Rusia o alianță, drept mulțumită și recunoștință pentru spriginul și ajutorul ce i-a dat Rusia la plătirea despăgubirii de război Japoniei, precum și pentru mijlocirea în reînapierea Port-Arthur-ului de către Japonezi. Dispozițiunile princi-

pale în folosul Rusiei sînt cele următoare:

China permite Rusiei, a verbul acolo în mod secret trupe, a cumpăra cai și a se folosi de ori-care port chinez; în special a lua în stăpînire Port-Arthur-ul, unde corăbiile rusești să fie staționate și să garnizeze trupe rusești. Dacă aceasta s'ar lovi de greutăți din partea puterilor, Rusia poate să-și aleagă ori portul Kjauschu, sau un alt port care îi convine mai bine.

În cas când China va avea greutăți cu alte puteri, Rusia este datoră a oferi Chinei bunele sale servicii, eventual a o sprigini pe față contra inamicilor ei.

China acordă oficerilor ruși mișcare liberă în părțile răsăritene ale posesiunilor sale dela Feng-tien și Kirin; îi acordă navigațiunea liberă pe riul Yalu și afluențele lui.

China permite Rusiei a construi linii ferate, ca aripi ale drumului de fer sibirian, prin provincia Mangiuria, ear' spre a-și asigura capătul liniei ferate, ce atinge marea, a ocupa și a întări o insulă ce stă în fața acestui punct. Controla despre drumul acesta de fer o exerciază Rusia și China laolaltă; după cincisprezece ani însă, dacă se va dovedi destoinică a o face ea singură, China va avea dreptul a o răscumpăra și a exercia ea singură.

China permite Rusiei a ocupa câteva puncte în Sud dela Vladivostoc.

Avînd în vedere, că drumul de fer sibirian va aduce folos și Chinei, aceasta permite Rusiei, că va deschide fabricatorului rusești acces cu deservire liber pe piețele sale de tirg.

La sfîrșit, tractatul cuprinde următorul pasagi: În criza actuală, organizația militară este de cea mai mare importanță pentru această țară; China se va ruga deci de Rusia să-i trimeată câteva sute de oficeri pentru a instrui o armată de câteva sute de mii de soldați.

Corespondentul ziarului semioficios german adogă, că cuprinsul acestui tractat, cuprins care se consideră ca fiind exact, a făcut asupra Europeanilor din China efectul unui trăsnet.

(Wilhelm II. la Viena.) Nu strică, să răsăm în câteva rînduri cât timp și cum a petrecut împăratul Germaniei la Viena. A sosit, precum știm în ziua de 14 Martie, pe la 1¼ înainte de amiază la gară și a plecat a doua zi seara, la orele 8. Cu el împreună, sau deosebi au mai venit următoarele persoane de prima însemnătate: cancelarul german prințul Hohenlohe, de-adreptul din Paris, unde avî întâlnire secretă cu ministrul-president Bourgeois; cont. Szögyényi-Marich, ambasadorul austro-ungar în Berlin; cont. Eulenburg, ambasadorul german în Viena și cont. Bülow, ambasadorul german în Roma; în sfîrșit gener. von Hahnke șeful cancelariei militare a împăratului Wilhelm, chemat într'adins.

Orașul Viena n'a fost reprezentat prin nimeni nici la gară, nici pe tot timpul petrecerii împăratului acolo.

Despre prezentarea persoanelor de distincție imediat după sosirea în Burg, am pomenit în numărul precedent. Bánffy și Jósika erau îmbrăcați în costumul unguresc. După aceea, împ. Wilhelm a făcut vizite pe la arhiducii și arhiducese, la ora 1 s'a dus la ambasada germană, se dejuzeau, unde a petrecut până la 4. Între 4 și 1¼ și 5 ore a primit în audiență pe contele Baden și pe bar. Bánffy; zece minute înainte de 5 a venit în Burg pentru a presida prînzul de gală, care ținî numai un cîas. Nici un fel de toast n'a fost pronunțat, la dorința expresă a lui Wilhelm II. Ziarele vieneze, chiar „N. Fr. Presse“ subliniază această împregiurare. Părăsind în fruntea comenselor sala de prînz și ținînd la braț pe arhiducesa Maria Iosefa, împăratul german zări în spălar format de oaspeți pe Bánffy; se opri locului, îi întinse cu zimbet pe buze mîna și îi agră cu câteva cuvinte, cam în sensul: „Mann soll die ganze Sache begraben.“ (A se vedea articolul de fond în nrul 64 al „Tribunei“). Bánffy a înțeles și a mulțumit, frecîndu-și mînile, că tocmai el, considerat ca cel mai prost diplomat de către toți, a reușit să ajungă scopul: îndulcirea Ungurilor pe timpul milleniului. — — —

Seara, în aceeași zi la 7 și 1¼ ore, reprezentăția teatrală în operă; după reprezentație, la 10 ore, s'a dus împărateasa Germaniei cu cei doi prințipori la gară, spre a călători către casă, la Berlin.

A doua zi, 16 Aprilie, înainte de amiază mare paradă militară pe livada zisă „Auf der Schmelta“, pentru care au fost concentrate trupe în număr de 22.000 oameni. După paradă, la ora 1, împăratul s'a dus cu câțiva militari din suita sa în casarmă, unde stă regimentul husarilor nr. 7, care poartă numele împăratului Wilhelm II. Aci ofierii și cătanele s'au produs cu exerciții îndemănătoare; așa i-au plăcut încît le-a zis cu voce tare: „Meg vagyok elégedve husárjaimmal!“ Pe nemestete: „Man soll die ganze Sache begraben.“ Pe românește: cele din urmă 5—6 luni ale mișcării naționale....

Cîteva minute înainte de orele 3, împăratul a părăsit casarma husarilor; s'a dus la cripta lui Rudolf; a acordat audiențe: cancelarului Hohenlohe; contelui Eulenburg; contelui Goluchovski și cont. Szögyenyi-Marich. Pe la 5 ore, prînz curat militar în Burg, la care dintre civilisti au fost poștiți tocmai numai acești patru diplomați. Reporterul lui „N. Fr. Presse“ observă: „Se aștepta în general, că cei doi împărați vor pronunța cel puțin azi, în cercuri militare, toasuri, dar nu s'a întîmplat“. De sigur și aceasta la dorința expresă a lui Wilhelm II., căci cercurile vieneze, în primul rînd Goluchovski, ar fi dorit mult ca împăratul german să facă declarațiuni ostentative, sau cel puțin cât de cât încurajătoare. Nimic, nimic!

Prînzul s'a gîtat la 6 ore și 1¼, ear' abia a făcut împăratul o mică preumblare în aer liber. Împăratul Wilhelm s'a întors la Burg să se pregătească de drum. La 7 și 1¼ au venit ambii împărați la gară și la 8 plecase trenul. „La dorința expresă a împăratului Wilhelm — adogă reporterul — luarea de rămas bun nu s'a făcut în mod oficial“.

Dinstincții. M. Sa, preagrațiosul nostru Monarch, a numit pe prințul moștenitor german Friedrich Wilhelm, sublocotenent la reg. husarilor nr. 7; ear' pe prințul Eitel Fritz, sublocotenent la reg. de infanterie nr. 34. Cancelarul Hohenlohe a căpădat ordul „mielului de aur“ (Goldenes Fleece), ear' Goluchovski, marele cordon al ordului „Vulturul negru“. Afară de acești doi, au mai fost distinși cu orduri câte 15—20 persoane, dintr'o parte și din alta.

Bánffy n'a căpătat nimic. De ce? Pe semne se mulțumește cu ce a ajuns, sau a vrut să ajungă: pace în timpul milleniului...

Sinoadele bisericii gr.-ort. române.

Sinodul arhiepiscopesc.

— Raport special. —

Sedința a VII-a.

— 18 Aprilie n.

Ședința se deschide la orele 10¼ a. m. President Excelența Sa Metropolitul. Prezenți nu prea mulți domni deputați.

Se cetește procesul verbal și se verifică pe lângă unele mici observări.

Presidentul anunță, că deputatul Ioan Șandru, aduce la cunoștința sinodului, că din motive de oficiu nu poate veni de loc la ședințele sesiunii actuale; își cere deci concediu pentru întreg decursul sinodului.

I-se înecuvîntează.

Urmează alegerea unui asesor consistorial ordin în senatul școlar.

Deputatul P. Cosma propune a se ocupa mai întîiu locul de asesor onorar în senatul școlar și numai după aceea să se aleagă un asesor ordin.

Presidentul enunță, că votarea va fi, firește, secretă și suspendă ședința pe câteva minute, spre a da răgaz eventualelor combinațiuni.

De bărbăți de încredere denumește pe domni: Vasiliu Dămian și Ioan Turcu.

Apoi se votează. Votanți 42 de inși, 4 absentează, 1 s'a abținut.

Majoritatea e 23 de voturi.

Făcându-se scrutinul rezultă, că voturile s'au împărțit în chipul următor: au primit: dl Vasile Voina, protopop titular la B.șov 33, dl Vasiliu Dămian protopopul Zărandului 7 voturi, dl Dr. Maier, protopopul Săliștei 1 vot.

Întrînd dl protopop V. Voina majoritatea voturilor, presidentul îl declară de asesor onorar în senatul școlar, pentru restul perioadului acestuia sinodal.

După acestea Metropolitul comunică sinodului, că amăsurat usului de până acum asessorii ordinari se pot alege numai din șirul asessorilor onorari.

Dispune a se ceta numele acestora ceea-ce se și împlinește. Votarea e tot secretă. Votanți 44 inși. Voturile s'au împărțit pe cum urmează: Dl Dr. L. Lemény a întrunit 35 voturi, dl V. Voina 1 vot, dl Dr. A. Preda 1 vot, dl Dr. Mihai 2 voturi, cinci bilete albe.

Dl Liviu Lemény se declară deci de ales asesor consistorial ordin în senatul școlar.

Urmează rapoartele comisiunilor.

Dl Dr. P. Șpan, referentul comisiunii școlare, raportează despre importanta chestiune a noului seminar, ce este a se edifica.

În sesiunea trecută sinodul a îndrumat consistorul a face pregătirile necesare în această privință și a raporta cele săvîrșite la sesiunea proxima. În consecuență consi-

storul a și hotărît a se însărcina inginerul Gustav Metz din Sibiu cu facerea planului pentru noul siminar, ce ar fi să se zidească în strada Schevis nr. 21. Inginerul G. Metz a și prezentat un plan care are două modalități, și adevă:

a) zidirea unui edificiu cu 2 etaje care ar costa (fără mobilier) vre-o 230 000 fl., sau

b), zidirea unui edificiu cu 3 etaje, care ar costa numai 217.000 fl. (tot fără mobilier).

Metropolitul (uimit): Trei etaje și cu parterul patru?! Of, of, ș'apoi cerul!! (Iaritate).

Comisiunea școlară propune, ca sinodul să iee la cunoștință dispozițiunile consistorului. Neaflînd însă destul de corect și acceptabil planul, propune totodată sinodului a da imputernicirea, să se scrie concurs pentru planuri de zidirea seminarului și rezultatul acestui concurs să fie prezentat la sesiunea viitoare a sinodului. Pentru premiarea planurilor să se voteze 5000 fl., ear' în scopul adunării banilor necesari să se lanseze din partea consistorului atât în cât și afera de metropolie liste de colectare.

Terminându-și referential raportul, ia cuvîntul metropolitul. Dînsul vorbește cu multă „diplomătenie“ și cu o liniște nimitoare despre vînturile răz și dușmane, cari bat din partea guvernului țării contra noastră de atîta vreme și contra cărora sîntem prea slabi a ne opune (!). Mărturisește apoi sinodului, cu un cînim de tot neobișnuit blîndelor fețe bisericești, că de mult are deja sigure informațiuni și e pe deplin convins (!), că institutul nostru pedagogic nu-l vom mai putea posedea lung timp, de oare-ce guvernul se pregătește din răspuri a ni-l răpi. (Murmur general de uimire și protestare).

„De aceea să nu ne mai ostenim a face un edificiu măreț“ — zice metropolitul, „ci să ne mulțumim și numai cu o zidire corbă-punzătoare pentru teologi, căci altfel nu se rentează“ (!). (Murmur între deputați).

„Nu sînt contra întemeierii unui seminar mare și pompos, — continuă Excelența Sa, — dar' să nu ne prea pripim, să mai adunăm experiențe (!) și să lăsăm îndeplinirea planului pentru un timp mai îndepărtat...“ (Până când?!).

Din aceste motive metropolitul crede a fi mai consult, ca sinodul se hotărască a se zidi deocamdată numai un edificiu întregitor, pe locul din dosul seminarului actual, spre care scop să se voteze o sumă de vre-o 20—25 mii florini.

„Dacă însă totuși veți rămîne pe lângă decisiunea din anul trecut, atunci eu mă separez (!) de această acțiune, mă retrag cu totul dela o conlucare comună, lăsînd întreaga gloria unei astfel de întreprinderi asupra d-voastre!“ (Murmur. Mișcare).

Cît pentru scrierea de concurs, metropolitul o află aceasta de foarte riscată.

Cam în acest sens vorbi Excelența Sa lung, lung... terminându-și în sfîrșit principala vorbire cu următoarea caracteristică frasă, mîngăitoare la aparență, profund primătoare însă în fond: „Poate (!) adevă numai poate?! Rap.), că va da bunul Dumnezeu, că lucrurile se se întoarcă vre-o dată (!) spre mai bine“. (Mișcare. Murmur general).

Deputatul Valeriu Bologa: După declarațiunile categorice ale capului bisericii noastre gr.-or. crede, că baza de până acum a discuțiunilor în chestie cade, înlocuindu-se cu deservire prin alte idei și principii. „Dacă metropolitul nu vrea să meargă cu noi, noi trebuie să mergem cu el“. (Aprobări pe bîncile unor deputați). Aceasta e o consecuență că se poate de logică! (Oare?!). Regret însă, că Excelența Sa n'a făcut până acum aceste declarațiuni, deși le-a nutrit de atîția ani încoace. (Aprobări).

Domnul Bologa apără apoi ideea scrierii de concurs, arătînd cu dovezi, că această procedură ar fi cea mai corectă și cea mai avantajoasă. Își mai expune d-sa și un plan economic (Iaritate între deputați. Interruperi), în sensul de a se clădi catedrala metropolitană și seminarul pe locul edificilor arhiepiscopescane din strada Măcearilor. (Mișcare. Iaritate).

Metropolitul (reflectînd): „Nu pentru toți vecii am voit a rămîne aici, cum crede dl Bologa!“ (Iaritate. Risete).

După aceste ia cuvîntul deputatul August A. Nicoră. Dînsul e pentru concludul comisiunii și se miră mult de grabnica „schimbare la față“ a dlui Bologa. „Și-o explică însă printr'unul din următoarele două motive:

a) sau că dl Bologa dimpreună cu membrii comisiunii, aderenții la propunerea d-sale, n'au fost destul de serioși;

b) sau că dl Bologa dimpreună cu soții sei împărtășesc vederile metropolitului. Și în întreg acest fel de gîndire și judecare, d-sa vede un simptom foarte caracteristic și adănc primejdios constituțiunii noastre bisericești: simptomul temerii și slui-

gărnicea față de guvern, simptomul slăbiciunii sâdit și încolțit de ideile politice ale metropolitului și aliaților sei! (S'auzim. Mișcare).

Metropolitul: Nu devia dela obiect. Chestia ideilor noastre politice ar trebui să o discutăm zile întregi! (Mișcare. Ilaritate generală).

Deputatul Nicoară: Eu nu mă extind prea mult, dar în interesul discuției țin a accentua și partea politică a chestiei! De când s'a zămislit ideea zidirii unui nou seminar, am apărut-o totdeauna numai și numai principial, din punct de vedere curat ideal, și nu economic. Apelează la bunăvoință, înțelepciunea și românitatea metropolitului, conștientându-l a nu fi rece, vecinic rece, ci a se încălzi, a se însufleși de nobilul plan! Principiul deputatului Bologa exprimat în frumos sunătoarea frasă: „Dacă metropolitul nu voeste a merge cu noi, trebuie să mergem noi cu dînsul”, nu-i nici decît logic, isbînd față și puternic în constituționalismul bisericii noastre.

Începînd declară d-sa, că dacă sinodul se va lăpăda de conculul sau adus ieri într-o conferență confidențială, dacă el se va schimba la față, atunci însuși vot separat, fie verbal, fie în scris!

Deput. Cosma: E ridicol a insinua vot separat înainte de a se vota!

Deput. Nicoară: Da, e ridicol, pentru cel- ce nu știe ce face, cu însă știu ce fac!

Deput. Preda ajungînd la cuvînt constată cu durere, că azi stă sinodul în chestia aceasta tot acolo, unde a stat și acum un an. Accentuează, că prima datorință a deputaților sinodali e a se îngrijii de mijloacele necesare, a se cugeta serios de unde să se iee banii trebuincioși și mai ales de unde să se acopere! Dînsul nu-i contra propunerii comisiei, dar în înțelesul, ca anul viitor să arete consistorul modul procurării mijloacelor de lipsă. E contra preriilor metropolitului, de a se completa printr'un nou edificiu vechiul seminar!

Deputatul Garoiu reflectează dlui Nicoară, că sinodul și în conferența sa confidențială de ieri a avut temerile metropolitului!

Propunerea Excel. Sale o află în consonanță cu cea exprimată din partea comisiei. (Măi, măi, adîncă pîndurere!).

Ca de încheiere vorbește și d-sa de „vînturi răci, ghețoase” din partea stăpînirii și „dorește altele mai calde”. (Sireac de Român, dorința i-a mai rămas și lui, încolo absolut nimic!).

Deputatul Dr. Mihu e contra părerii metropolitului și pentru propunerea comisiei, cu excepționarea de a rămîne afară din concursul proiectat partea cu „minus oferend” și a se prezenta de cîtră consistor, în proxima sesiune sinodală, un proiect de finanțare.

Deputatul Cosma declară, că auzind apărarea propunerii comisiei din partea deputatului Nicoară, a crezut că aceasta e de ajuns, pentru-că planul se cadă (ilaritate), dar ascultînd și pe dl Dr. Mihu, nu mai ține la o atare părere. Vorbește apoi d-sa cu multă „diplomătenie”, „cam nu tocmai contra” propunerii metropolitului, susținînd, că Excel. Sa n'a voit a împiedica planul (!!).

Se grăbește însă imediat a spune, că toate părerile nefavorabile edificării seminarului obvin din pesimismul asesorului Preda și al metropolitului. (Ilaritate. Mișcare).

Deputatul Preda: „Îmi faceți prea mare onoare! (Aprobări. Rîsete. Metropolitul însuși suride tare voios).

Deputatul Cosma: Dacă voim, putem executa planul, eu însumi mai c'as garanta, că din colecte se vor strînge cel puțin 100.000 fl.

Deputatul Nicoară: „Așa-i, așa-i!”

Deputatul Cosma declară în fine, că susține propunerea comisiei cu amende de dlui Dr. Mihu.

Deputatul V. Dămian: De când s'a pus chestia seminarului pe tapet, pondul cel mai mare s'a pus pe lustru, nu pe mijloace și în deosebi nu pe scop, pe spiritul moral al seminarului, pe modul creșterii preoților și dascălilor. Să se reguleze mai întîiu aceste probleme și numai apoi să se treacă la alte chestiuni de ordine mai secundară, căci e de datorința sinodului a lucra, asemenea ori-cărei corporațiuni serioase, din îndemnul necesității. E pentru părerea Excel. Sale, de oare-ce prin ea nu se abandonează ideea unui nou seminar. Propune zidirii edificiului întregitor o sumă de 20—25 mii fl., spre a se pute face adaptarea seminarului deja de acum.

Deputatul Nicoară, avînd cuvînt în chestie personală, roagă pe dl Cosma a cruța părerile altuia și a nu ataca persoanele, cum l'a atacat p. și pe d-sa ieri și azi, zicînd, că dînsul prin ceea-ce vorbește și face în sinod, voeste a alimenta numai publicul doritor de atari chestiuni senzaționale, deoarece-că „Noblesse oblige”.

Deputatul Cosma declară, că de aceea s'a pronunțat în modul sus citat asupra dlui

Nicoară, pentru-că s'a convins de nenumărate ori, că dl Nicoară oposează numai de oare-ce îi place a face larmă și sfără prin jurnale cu afaceri sinodale de acestea!

Metropolitul: Deși nu se prea simte îndemnat a fi compasant față de dl Nicoară (Mișcare generăla), totuși dacă dl Cosma l-ar fi atacat cu vre-o expresie pe d-sa, el l-ar fi îndrumat pe domnul Cosma să fie mai parlamentar.

Mai mulți deputați, deveniți impacienți de prea lungă discuțiune personală, cer încheierea discuției.

Se primește.

Se revine apoi la chestiunea seminarului. Deputatul Turcu crede a fi absolut necesar să se constate suma necesară zidirii seminarului. E contra propunerii comisiei și face următoarea propunere: actul resp. să se înapoieze consistorului spre studiere (Bravo!! Perfectă propunere!!) și ca până la clădirea noului seminar să se îndemneze consistorului suma de 30 mii fl. pentru zidirea edificiului întregitor.

Metropolitul ia din nou cuvîntul spre a-și apăra părerea și în consecuență spre a influența, firește, pe deputați. Declară eărăși, că nu voeste a abandona planul clădirii noului seminar, dar — „deocamdată vînturile de cîtră guvern nu-s favorabile!” (Mișcare generăla).

„Am acte sigure” — zice „calm” Excelența Sa, — cari ne pun în vedere sigura închidere a pedagogiei noastre (Murmur reprobator general). Declară în sfîrșit, că nepermîtînd regulamentul a se face propuneri după închiderea discuției, nu poate admite la votare propunerea dlui Turcu.

Deputatul Dr. P. Șpan reflectează părerii protopopului V. Dămian, că nu trebuie să creștem tineretul în palate, de oare-ce eșind din palate în viața practică, ea va aștepta ear palate. Aceasta nu e așa. În tinerime trebuie să se cultive cu îngrijire, între altele și simțul estetic, care nobilizează caracterele. Apără apoi propunerea comisiei, căci vorba cea: „unum est faciendum, alterum non omittendum”.

Devenind deputați foarte nerăbdători, metropolitul anunță votarea asupra a două propuneri și a. a comisiei, care a primit și amendamentul dlui Dr. Mihu și a domnului Garoiu.

Propunerea dlui Garoiu se primește aproape unanîm, chestia este deci eărăși amînată... pe cine știe cînd.

În urma acestui „succes” metropolitul se declară de „foarte mulțumit” (și poate fi Excelența Sa!! Rap.) și abize de cele zise la început în sensul, că se va retrage dela lucrare. (Bravo, bravo, strigă unii deputați).

Cu aceste ședința se încheie la orele 2 p. m., fixîndu-se proxima și probabil ultima ședință în sesiunea actuală, pe mîne la 10 ore a. m.

CRONICĂ

Sibiu, 19 Aprilie n. 1896.

Avis. „Reuniunea română de muzică din Sibiu”, va da Sămbăta viitoare concertul seu cu un program foarte bogat și ales. Programa se va publica.

Suveranii României, cari au petrecut 14 zile la Abbazia, au plecat spre casă. Telegramele spun, că la despărțire Maiestăților Lor li-sau făcut la port ovațiuni mari, fiind de față căpeteniile autorităților și o mulțime de popor. Când au imbarcat pe vaporul „Pelican”, mnsica de marină a cîntat imnul poporului român și s'a arborat stindardul național român, ear poporul a erupt în ovațiuni furtunoase. Vaporul a plecat apoi spre Pola și de aci spre Trieste. Maiestățile Lor vor merge și la Veneția pentru 2 zile, de unde se vor întoarce în România.

Figură tristă. Dl Szerb Gyuri, deputat dietal ultra-mameluc, referential comisiunii financiare, membru în delegațiuni, membru în fundațiunea Gossdu etc. etc., este de naștere Român. Înaintea Maghiarilor nu mai trece însă nici barem ca Român de tristă figură, ci de-adreptul de Maghiar neaș. Dovadă rolul ce-l are d-sa în parlament. În ședința din urmă a căzut pe d-sa soartea a recomanda în numele comisiei milenare proiectul despre înfrățirea mileniului în lege. În un proces de presă pertractat de curînd în Budapesta, dl Szerb Gyuri a fost presidentul juraților și a dictat grava pedepsă bravului Slovac Ziek. Toate aceste în preajma mileniului!

Ce tristă figură! Ce debil vîlăst al neamului nostru prigonit!

Paz! Cât mai curînd se va țînă ședința parlamentului, în care va fi înfrățit proiectul despre „legea mileniului”. Foile maghiare scriu, că această ședință va fi cuprinsă de o pace și liniște sîrbătorească. Se vor prezenta deputați în număr complet în paradă perfectă și proiectul va fi cetit și primit unanim, fără nici o observare... Unde ești, dle Șerban?

Semne bune. A apărut în zilele acestea „Retorica și carte de cetire pentru clasa a VI-a gimnasială”, de Gregori Pletos și I. Ghețe, profesori în

Năsînd; cartea a fost concesionată de către minister pentru de a fi introdusă în școalele noastre medii ca manual. — La începutul lunii acesteia a apărut „Gramatica Germană” a dlui Dr. D. P. Barcianu, profesor seminarial în Sibiu, care a reformat radical gramatica părintelui seu Sava Popovici-Barcianu. — Sub presă este — după-cum am anunțat — Gramatica limbii latine, elaborată de profesorul Vasile Goldiș din Brașov.

Felicităm pe sîrgincioșii și distinși nostri profesori, cari în ciuda zilelor critice în cari trăim, dau importanța cuvenită mișcării noastre culturale, cari conștii de chemarea lor contribuie atât de energic la realizarea idealurilor noastre naționale.

Di Ioan Fodor, simpaticul profesor gimnasial din Blaj, a depus în zilele acestea la universitatea din Cluj cu succes bun examenul pedagogic, calificîndu-se astfel definitiv de profesor gimnasial. Felicităm cordial pe tînărul profesor!

Creșterea prinților germani. Cei doi fii ai împăratului german, prințul moștenitor Friedrich Wilhelm (de 13 ani) și Eitel Fritz (de 11 ani), cari călătoresc cu părinții lor, sînt ținuți a se conforma strict regulilor stabilite pentru creșterea lor. Între altele trebuie să se culce riguros la 8 seara. Așa s'a întemplat și în Viena, n'au luat parte la nici un prînz, la nici un dejun cu oamenii în vîrstă, ba nici la reprezentația teatrală dela operă. Pe cînd mama lor petrecea azi până la 10 ore, cînd pleca trenul, cei doi prințișori dormiau deja dela 8 ore în despărțimentul de culcare al vagonului dela trenul regal. Câtă deosebire între creșterea aceasta și a copiilor nostri, noi ducem pe copiii nostri la birturi și cafenele înfîsate de lume, pline de fum, murdare și murdărite, cu aer luat prin lămpi, gaz, exhalățiuni, asudări, tutun și diferite alte parfumuri, plătute și neplătute. Când vom înveța și calitățile cele bune nu numai cele rele (spr. p. fumuri în cap) dela cei mai sus puși?

Necrologie. În 11 Aprilie n. a trecut la cele eterne, după un morb greu și îndelungat, **Pavel Magier**, preot în Vidra, în anul al 56-lea al vieții și al 33-lea al serviciului pastoral. Înmemntarea celebrată de mai mulți preoți și învețatori din giur, și asistată de un număr public din loc și giur, a avut loc în 1/13 Aprilie. Pe repozatul îl deplîng: Traian, preot, Carolina măr. Tomsia, Victoria măr. Magier și Silvia, ca fii; apoi numeroase rudeni, cunoscuți, amici și întreg poporul păstorit de dînsul. Fie-i fîrta ușoară și memoria eternă!

— **Eva Kazan** născ. **Petreassa**, văduvă, propriet. de pămînt și case în Piski și Tompa, în etate de 72 ani, după un morb greu și îndelungat, în 22 Martie, a răposat în Domnul. Rămășițele pămîntești, cu oficierea a trei preoți, cu tot onorul și pompa funebrelă, s'au așezat în 23 Martie în cripta din cimitirul gr.-cat. din Szerb-Csanád. Pe cînd acest trist anunț se aduce la cunoștință, subscrișii în numele lor și al numeroșilor consăngeni, amici și cunoscuți, aducînd la cunoștință această tristă întîmplare, se află îndemnați pe această cale a aduce mulțumita lor cea mai adînc simțită tuturor, cari sau în persoană sau prin condolențe din depărtare, ne-au mîngăiat pentru trecerea la cele eterne a mult iubitei noastre mame respective soacră. Mina Valeanu născ. Kazan, Petru Valeanu, asesor consist. și paroch gr.-cat. în Szerb-Csanád.

Werther. În biblioteca de popularizare a lui Samitica din Craiova a apărut în traducere românească opera genială a lui Goethe „Suferințele lui Werther”. Traducerea e făcută de I. Husar, directorul acestei biblioteci. E prevăzută cu o introducere, cu portretul lui Goethe și cu 20 ilustrațiuni în text. E știut, că această operă a mai apărut de curînd și în biblioteca lui Müller din București, care însă este ca text foarte defectuoasă, omîtîndu-se din original o mulțime de pasaje. Traducerea dlui Husar are avantajul de a fi completă, încă cea mai completă dintre puținele ce le avem în limba noastră, decât că are desavantajul de formă, e prea puțin fluentă și netezită. La tot cazul e bine însă să o avem cu toții în bibliotecile noastre de casă. E tare ieftin, conține doi numeri 17 și 18 și costă 60 bani. Se poate procura dela toate librăriile.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Viena, 20 Aprilie n. „Montagsblatt” află, că în cercurile magnaților maghiari se urmează consfătuiri asupra chestiunii: a se obține dela sîrbările milenare, de oare-ce Curtea are să vină la Budapesta cu dignitari de Curte austrieci.

Petersburg, 20 Aprilie n. La sosirea sa aci, prințul Ferdinand a primit și deputațiunea coloniei bulgare, cîtră care prințul a zis că: se simte fericit a auzi în inima imperiului rusec, care a eliberat pe Bulgari, cuvinte bulgare; și a accentuat recunoștința adîncă și dragostea Bulgarilor pentru eliberatorii lor. Se simte în grad înalt fericit, a se prezenta ca principe slav (sic!) preainaltului seu ocrotitor.

Bibliografie.

La librăria „Institutului Tipografic” din Sibiu se află următoarele cărți:

„Memorial”, Archiep. și Metropolitul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30
„Doina”, conf. ținută la ateneul din Bîrlad, de Măndrescu — 28
„Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I. și II. a 2 fl. — cr. 4.—
„Poveștile Bănătuului”, de Căntana — 30
„Literatură popor. română”, de Gaster 2.50
„Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu 2.50
„Cersitorul”, dramă în 2 acte de Livescu — 50
„Studii Critice”, de Ghera. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr. 4.—
„Higiiena română”, de Dr. Leo Murșianu 1.—
„Izvoade”, de Demetrescu 4.—
„Trandafiri și vioarele”, de Pop-Reteganul — 60
„Din Moldova”, schițe de Kotzebe 1.—
„Floarea din Firenze”, de Livescu — 50
„Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul”, de Nicolau Bălcescu 2.—
„Trăvnice”, 10 piese Slovacesti Vol. I. și II. a 1 fl. 50 cr. 3.—
„Scrierile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu — 70
„Merinde dela școală”, de Popa — 60
„Despre influența impregiurării”, de Panait Zosin — 50
„Memorii din timpul rășobului”, de Georgescu — 88
„Pui de lei”, poesii eroice, de Nețescu 1.—
„edite de gală 2.—
„Iosii”, de Macedonski 2.—
„Copii de pe natură”, de Negruzi 1.50

La comanda de din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear pentru expediție recomandată 2) cr. v. a. Pentru siguranța expediție recomandată modalitatea din urmă.

Calendarul zilei.

21 Aprilie n. 1896.

Julian: S. Muc. Eupsichie.

Gregorian: Anselm.

Soarele: răsare 5.06, apune 6.53 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 20 Aprilie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 756.5)	Diferența presiunii	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
758.6	-0.1	+6.6	+14.2 +4.3	80

Din țeară 18 Aprilie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Direcția	țaria
Budapesta . . .	756	- 4.2	NV	3
Sătmăr . . .	754	- 11.1	SV	1
Cluj . . .	752	- 8.0	V	2
Orșova . . .	753	- 7.2	S	1
Arad . . .	755	- 7.1	SV	4
București . . .	758	- 2.9	NV	4

Sosiți în Sibiu.

În 19 și 20 Aprilie n. 1896.

Hotel „Împăratul Romanilor”. F.M.L. contele Paar, inspector de cavalerie din Viena. Weber și Weiss, majori din Brașov. Remenyik, Damaszkio, Swistelnicki, Raucher, Măcișay și Rödlich, căpitani de cavalerie din Brașov. Müller din Bistrița și Hoch din Făgăraș. Căpitani. Ô. Dónes, sublocotenent de honvezi din M.-Ogoheiu. Braunewetter, sublocotenent din Alba-Iulia. Felzman, major din Mediaș. Brausewetter, inginer din Sadu. Preisch, Waldman, Székely, I. Mangold, Friedenstein și Ôdönffy, ingineri din Sălita. Krassovsky și H. Brandt, comercanți din Viena. Csicsaky din Linz, Tibeli, Hameschka, Kansthor, A. Müller și M. Mocsári din Viena, toți voiajgiori.

Hotel „Neurher”. B. Novak, inginer din Cluj. S. Maurice, arhitect din Fiume. Dr. G. Vayna, avocat și V. Engeldin, oficial din Brașov. G. Herzog, voiajgior. Schöthal și I. Widne cu soția, comercianți din Făgăraș. I. Kelen și F. Csito, ingineri din Brașov. E. Tálony, fabricant de sticlă din Tornești. R. Warner din Deva. S. Strasser și I. Pollak, comercianți din Cluj. L. Farago, inginer din Budapesta. E. Böhm, Freidiger, I. Földváry, Heller și M. Weiss din Budapesta, Urbansky și F. Roos din Viena, L. Matits din Budapesta, S. Mathias din Bresslau și G. Halphen, toți voiajgiori.

Hotel „Haberma”. E. Crăciun, văduvă de econom din Dorjadt.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 18 Aprilie n. 1896.

Sămînța	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo				
	dela	până	dela	până				
Grâu								
Bănățesc nou	77	6.80	6.90	78	6.85	7.00		
Grâu dela Tisa	77	6.85	6.95	78	6.90	7.05		
Grâu „Pesta”	77	6.80	6.90	78	6.85	7.00		
Grâu de Alba-Reg.	77	6.80	6.90	78	6.85	7.00		
„Beica”	77	6.90	7.00	78	6.95	7.10		
Grâu ung. de Nord	77	—	—	78	—	—		
Sămînțe, vechi ori noue					Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
						dela	până	
Secară						70—72	6.50	6.55
Orz					de nutreț	60—62	4.60	4.80
„					de vînare	62—64	5.15	5.80
„					de bore	64—66	—	—
„					—	66—68	6.5	6.50
„					—	68—70	4.15	4.20
„					—	70—72	4.05	4.10
„					—	72—74	5.30	6.60
„					—	74—76	—	—
„					—	76—78	—	—
„					—	78—80	—	—
„					—	80—82	—	—
„					—	82—84	—	—
„					—	84—86	—	—
„					—	86—88	—	—
„					—	88—90	—	—
„					—	90—92	—	—
„					—	92—94	—	—
„					—	94—96	—	—
„					—	96—98	—	—
„					—	98—100	—	—
„					—	100—102	—	—
„					—	102—104	—	—
„					—	104—106	—	—
„					—	106—108	—	—
„					—	108—110	—	—
„					—	110—112	—	—
„					—	112—114	—	—
„					—	114—116	—	—
„					—	116—118	—	—
„					—	118—120	—	—
„					—	120—122	—	—
„					—	122—124	—	—
„					—	124—126	—	—
„					—	126—128	—	—
„					—	128—130	—	—
„					—	130—132	—	—
„					—	132—134	—	—
„					—	134—136	—	—
„					—	136—138	—	—
„					—	138—140	—	—
„					—	140—142	—	—
„					—	142—144	—	—
„					—	144—146	—	—
„					—	146—148	—	—
„					—	148—150	—	—
„					—	150—152	—	—
„					—	152—154	—	—
„					—	154—156	—	—
„					—	156—158	—	—
„					—	158—160	—	—
„					—	160—162	—	—
„					—	162—164	—	—
„					—	164—166	—	—
„					—	166—168	—	—
„					—	168—170	—	—
„					—	170—172	—	—
„					—	172—174	—	—
„					—	174—176	—	—
„					—	176—178	—	—
„					—	178—180	—	—
„					—	180—182	—	—
„					—	182—184	—	—
„					—	184—186	—	—
„					—	186—188	—	—
„					—	188—190	—	—
„					—	190—192	—	—
„					—	192—194	—	—
„					—	194—196	—	—
„					—	196—198	—	—
„					—	198—200	—	—
„					—	200—202	—	—
„					—	202—204	—	—
„					—	204—206	—	—
„					—	206—208	—	—
„					—	208—210	—	—
„					—	210—212	—	—
„					—	212—214	—	—
„					—	214—216	—	—
„					—	216—218	—	—
„					—	218—220	—	—
„					—	220—222	—	—
„					—	222—224	—	—
„					—	224—226	—	—
„					—	226—228	—	—
„					—	228—230	—	—
„					—	230—232	—	—
„					—	232—234	—	—
„					—	234—236	—	—
„					—	236—238	—	—
„					—	238—240	—	—
„					—	240—242	—	—
„					—	242—244	—	—
„					—	244—246	—	—
„					—	246—248	—	—
„					—	248—250	—	—
„					—	250—252	—	—
„					—	252—254	—	—
„					—	254—256	—	—
„					—	256—258	—	—
„					—	258—260	—	—
„					—	260—262	—	—
„					—	262—264	—	—
„					—	264—266	—	—
„					—	266—268	—	—
„					—	268—270	—	—
„					—	270—272	—	—
„					—	272—274	—	—
„					—	274—276	—	—
„					—	276—278	—	—
„					—	278—280	—	—
„					—	280—282	—	—
„					—	282—284	—	—
„					—	284—286	—	—
„					—	286—288	—	—
„					—	288—290	—	—
„					—	290—292	—	—
„					—	292—294	—	—
„					—	294—296	—	—
„					—	296—298	—	—
„					—	298—300	—	—
„					—	300—302	—	—
„					—	302—304	—	—
„					—	304—306	—	—
„					—	306—308	—	—
„					—	308—310	—	—
„					—	310—312	—	—
„					—	312—314	—	—
„					—	314—316	—	—
„					—	316—318	—	—
„					—	318—320	—	—
„					—	320—322	—	—
„					—	322—324	—	—
„					—	324—326	—	—
„					—	326—328	—	—
„					—	328—330	—	—
„					—	330—332	—	—
„					—	332—334	—	—
„					—	334—336	—	—
„					—	336—338	—	—
„					—	338—340	—	—
„					—	340—342	—	—
„					—	342—344	—	—
„					—	344—346	—	—
„					—	346—348	—	—
„					—	348—350	—	—
„					—	350—352	—	—
„					—	352—354	—	—
„					—	354—356	—	—
„					—	356—358	—	—
„					—	358—360	—	—
„					—	360—362	—	—
„					—	362—364	—	—
„					—	364—366	—	—
„					—	366—368	—	—
„					—	368—370	—	—
„					—	370—372	—	—
„					—	372—374	—	—
„					—	374—376	—	—
„					—	376—378	—	—
„					—	378—380	—	—
„					—	380—382	—	—
„					—	382—384	—	—
„					—	384—386	—	—
„					—	386—388	—	—
„					—	388—390	—	—
„					—	390—392	—	—
„					—	392—394	—	—
„					—	394—396	—	—
„					—	396—398	—	—
„					—	398—400	—	—
„					—	400—402	—	—
„					—	402—404	—	—
„					—	404—406	—	—
„					—	406—408	—	—
„					—	408—410	—	—
„					—	410—412	—	—
„					—	412—414	—	—
„					—	414—416	—	—
„					—	416—418	—	—
„					—	418—420	—	—
„					—	420—422	—	—
„					—	422—424	—	—
„					—	424—426	—	—
„					—	426—428	—	—
„					—	428—430	—	—
„					—	430—432	—	—
„					—	432—434	—	—
„					—	434—436	—	—
„					—	436—438	—	—
„					—	438—440	—	—
„					—	440—442	—	—
„					—	442—444	—	—
„					—	444—446	—	—
„					—	446—448	—	—
„					—	448—450	—	—
„					—	450—452	—	—
„					—	452—454	—	—
„					—	454—456	—	—
„					—	456—458	—	—
„					—	458—460	—	—
„					—	460—462	—	—
„					—	462—464	—	—
„					—	464—466	—	—
„					—	466—468	—	—
„					—	468—470	—	—
„					—	470—472	—	—
„					—	472—474	—	—
„					—	474—476	—	—
„					—	476—478	—	—
„					—	478—480	—	—
„					—	480—482	—	—
„					—	482—484	—	—
„					—	484—486	—	—
„					—	486—488	—	—
„					—	488—490	—	—
„					—	490—492	—	—
„					—	492—494	—	—
„					—	494—496	—	—
„					—	496—498	—	—
„					—	498—500	—	—
„					—	500—502	—	—
„					—	502—504	—	—
„					—	504—506	—	—
„					—	506—508	—	—
„					—	508—510	—	—
„					—	510—512	—	—
„					—	512—514	—	—
„					—	514—516	—	—
„					—	516—518	—	—
„					—	518—520	—	—
„					—	520—522	—	—
„					—	522—524	—	—
„					—	524—526	—	—
„					—	526—528	—	—
„					—	528—530	—	—
„					—	530—532	—	—
„					—	532—534	—	—
„					—	534—536	—	—
„					—	536—538	—	—
„					—	538—540	—	—
„					—	540—542	—	—
„					—	542—544	—	—
„					—	544—546	—	—
„					—	546—548	—	—
„					—	548—550	—	—
„					—	550—552	—	—
„					—	552—554	—	—
„					—	554—556	—	—
„					—	556—558	—	—
„					—	558—560	—	—
„					—	560—562	—	—
„					—	562—564	—	—
„					—	564—566	—	—
„					—	566—568	—	—
„					—	568—570	—	—
„					—	570—572	—	—
„					—	572—574	—	—
„					—	574—576	—	—
„					—	576—578	—	—
„					—	578—580	—	—
„					—	580—582	—	—
„					—	582—584	—	—
„					—	584—586	—	—
„					—	586—588	—	—
„					—	588—590	—	—
„					—	590—592	—	—
„					—	592—594	—	—
„					—	594—596	—	—
„					—	596—598	—	—
„					—	598—600	—	—
„					—	600—602	—	—
„					—	602—604	—	—
„					—	604—606	—	—
„					—	60		

Joh. Mich. Klein,
Rosenanger nr. 9,
(vis-à-vis de tîrgul pestilor).

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus porto.

A topánfalvi kir. járásbíróság mint telek-könyvi hatóság által közzé tették, hogy kiskoru Busztán Juon lui Petru bisztrai lakos végrehajtónak Busztán George Cloca bisztrai lakos végrehajtást szenvedő elleni 71 ft 40 kr., tőke ennek és pedig 23 ft 80 kr. után 1892. június 1-től, 23 ft 80 kr. után 1893. június 1-től, 23 ft 80 kr. után 1894. június 1-től járó 6%/kamatai és 31 ft 65 kr. perköltség behajtása végett a topánfalvi kir. járásbírószág területéhez tartozó Biztra község 162. számú telekjén könyven A + 14—16. rsz. alatti ingatlanokból végrehajtást szenvedő Busztán George Cloca $\frac{1}{4}$ -ed jutaléka és az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a értelmében a Busztán Mária férjezett Balea, Busztán Anna és Busztán János kiskorut illő $\frac{1}{4}$ -ed rész jutalékára is, továbbá a bisztrai 236 sztyjken A + 1—3. 9. 10. 15—17. rsz. alatti ingatlanokból nevezett végrehajtást szenvedőt illő $\frac{1}{13}$ -ed rész jutaléka és az idézett törvény értelmében a Kaletán George, Selagia Rafila lui Gavrilá, Selagia Petrutz lui Gavrilá kiskoru, Busztán Mária férjezett Balea, Busztán Anucza férjezett Busztán és kiskoru Busztán Juon $\frac{1}{13}$ -ed rész jutalékára is, végre a bisztrai 1498. sztyjken A + 1—3. 5. 6. rsz. a végrehajtást szenvedő kizárólagos tulajdona gyamánt felvett ingatlanokra a bírói árverés elrendeltetik: Kikiáltási ár a bisztrai 162. sztyjken foglalt ingatlanoknak a következők: 14. rendsz. 3078. 3079. hrszj. 2 ft, a 15. rendsz. 3287. 3288. hrszj. 2 ft, a 16. rendsz. 3290. 3291. hrszj. 2 ft. A bisztrai 236. sztyjken foglalt ingatlanok kikiáltási ára a következők: 1. rsz. 1554. hrszj. 10 ft a 2. rendsz. 1560. hrszj. 14 ft, a 3. rendsz. 1597. hrszj. 5 ft, a 9. rendsz. 2386. hrszj. 5 ft, a 10. rsz. 3372. hrszj. 4 ft, a 15. rendsz. 3663. hrszj. 6 ft, a 16. rendsz. 3665. hrszj. 1 ft, a 17. rsz. 3669. hrszj. 1 ft. A bisztrai 1498. számú tjkben foglalt ingatlanok kikiáltási ára a következők: 1. rendsz. 765. 767. hrszj. 41 ft, a 2. rendsz. 776. 777. hrszj. 34 ft, a 3. rendsz. 846. 848. 851. 853. hrszj. 155 ft, az 5. rsz. 1578. hrszj. 1 ft, a 6. rsz. 1563. hrszj. 12 ft és tartozékai Biztra községben a községi irodában megtartandó nyilvános bírói árverésen 1896. évi június 10-én délelőtt 10 órakor a becsárán alól is a becsár 10%-ának a bírói kikiáltott kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adni.

Muntean,
kir. albiró.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Aceasta carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihályi de Apsa printr'un circular special.

Pretul 1 fl. v. a.

Prețul 40 cr. v. a.

 Pentru porto postal câte **5 cr.** mai mult.

Farmacia la „Sfta Treime“ în Bocşa-germână (Német-Bogszán) nr. 64, Ungaria-de-Sud.
Comandele prin poştă se efectueasc prompt pentru trimiterea paralelor sau cu rambursă.
Emballagiul se socoteste în preţul însăşi.

[illegible]

Pentru „Institut Tipografic“ T. Liviu Albini sub sechestru: Iosif Marschall.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall